

Junak.

(Po narodnem motivu.)

Tam daleč za tremi vodámi,
za tretjo zeleno goro
klic ljudstvo prestrašeno vzdrami:
„Vstanite, dospelo je zlo!
Zmaj se je naselil med nami,
potoki krvavi teko.“
In narod vzdihuje in joče:
„Pomagaj, nebeški nam Oče!“

In žalost je težka dospela
in hrib je odela in plan,
in solnčna je luč zatemnela,
odbegnil veseli je dan,
le zarja krvava gorela,
in narod je begal plašan:
„Nikjer ni med nami junaka!
Vse smrt nas, pregrozna smrt čaka!“

In žrtve so zmaju volili,
da jeza se mu vpokoji,
in v srcih so žalostni bili,
in tekla nedolžna je kri:
mladenke so v plen mu nosili,
mladeniče solznih oči.
„O, pridi rešitelj nam blagi,
Bog vedi k sijajni te zmagi!“

Dospel je . . . V opravi kovani,
veselih in mladih oči
prijezdil junak je neznani
na belcu v deželo noči,
meč visel mu brušen ob strani,
pogum mu je stiskal pesti,
in v žilah mu čvrsta moč vstala
in v njih mu je kri zaigrala.

Pod goro se k zmaju odpravi,
srce se mu dvigne v nebo,
in ljudstvo obupnost ostavi,
in mladi in stari dospo,
da vsakdo junaka pozdravi,
ko zmaj mu ukloni glavo!
In Jurij-junak z mečem mahne,
in zmaj pod udarcem izdahne.

In rože so mlade vzcetele,
in radost prešine ves svet,
in ptičice so zažgolele,
odmeva od gor spev razvnet:
„Kar duše so naše žezele,
to dalo nebo nam je spet!
Vse duše te bodo ljubile,
zmagalec sovražne ti sile!“

E. Gangl.

